

ville blive Anvendelse for Tilskud efter Loven. Af de fremkomne Besvarelser fremgik, at der i Erhvervslivet kun havde vist sig ringe Interesse for Loven, idet der, uagtet der til Organisationernes Medlemmer var udsendt Meddelelse om den ved Loven givne Adgang til Tilskud, kun var fremkommet ganske enkelte Andragender herom.

Socialministeren har den 16. Januar 1936 afholdt et Møde med det af Rigsdagen nedsatte Udvalg, og i Overensstemmelse med den Opfattelse, der gjorde sig gældende indenfor Udvalget, skal man bemærke følgende:

Af Lovens Forarbejder fremgaar det, at man som Virksomheder, der omfattes af Loven, har tænkt saavel paa Omraader indenfor Industrier med betydelig Arbejdsløshed som paa visse Grene af Landbrugsproduktionen. Indenfor Industrien maa det antages, at den manglende Interesse for Loven navnlig skyldes de Vanskeligheder, Industrien har ved at fremskaffe den fornødne Valuta, hvilket medfører, at alle disponible Raastoffer oparbejdes paa normal Maade uden at give Plads for en Merbeskæftigelse, der kan falde ind under Loven. Naar der hidtil heller ikke fra Landbrugets Side har vist sig større Interesse for Loven, synes dette at kunne forklares ved det sene Tidspunkt paa Aaret, paa hvilket Loven blev vedtaget, idet Landbrugssæsonen paa dette Tidspunkt allerede var forberedt, saaledes at det var vanskeligt at sætte nye Arbejder i Gang;

tillige har Lovens korte Gyldighedsperiode formentlig vanskeliggjort Iværksættelsen af større Beskæftigelsesforanstaltninger paa Landbrugsproduktionens Omraade i indeværende Aar. Socialministeriet maa imidlertid mene, at der indenfor visse Grene af Landbruget, saasom ved Tørveskær, Avl af Tobak til teknisk-industrielt Brug, Fremstilling af Hør o. lign., skulde være Mulighed for en øget Beskæftigelse. Der kan herved henvises til, at Landbokommisjonen af 1931 i en i Februar 1935 afgiven Betænkning nærmere har gjort Rede for Muligheden for større Selvforsyning af Raastoffer til Landbruget og for en delvis Omlægning af Produktionen med Hensblik paa Hjemmemarkedets Forsyning, af hvilken Redegørelse det fremgaar, at Kommissionen mener, at der paa flere Omraader er betydelige Muligheder til Stede for en Udvidelse af den stedlige Produktion. Under disse Forhold maa Ministeriet anse det for ønskeligt, at der under den fortsatte betydelige Arbejdsløshed skabes fortsat Adgang til at erholde Tilskud ved Iværksættelse af forøget Beskæftigelse, hvorfor man fremsætter nærværende Forslag om Lovens Forlængelse indtil den 1. April 1939, saaledes at der for et yderligere Tidsrum af 3 Aar kan ydes Tilskud til Beskæftigelsesforanstaltninger.

Derimod mener Ministeriet ikke paa nærværende Tidspunkt at burde stille Forslag om en Forhøjelse af det til Raadighed stillede Beløb af indtil 1 Mill. Kr.